

มายาคติ

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เราบอกว่าถ้าเป็นกรรม สิ่งที่เป็นกรรมก็จะมีเหตุมีผล สิ่งที่ไม่เป็นกรรมเป็นมายาคติ มันเป็นมายาคติเป็นความเห็นของเขาเอง สังเกตได้ไหม เวลาพระที่ออกมาจะมีชื่อเสียงจะบอกเลยว่าหลวงตารับประกันทั้งนั้น เป็นลูกศิษย์หลวงตา หลวงตารับประกัน ทำไมเอาท่านมาอ้างล่ะ เนี่ยมีคนมาถามบอ่ยว่านี่เป็นลูกศิษย์ใคร เราบอกว่าไม่ต้องไปถามอาจารย์รับเราเป็นลูกศิษย์หรือเปล่า ไม่ใช่เราจะอ้างว่าเราเป็นลูกศิษย์ใคร

อย่างเช่นเราเป็นชาวพุทธนี่ เราจะบอกเลยว่าเราเป็นชาวพุทธ เราเป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า ถูกต้องไหม ถูกต้อง เราเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า เราเป็นสาวกสาวกนะ เวลาครูบาอาจารย์องค์ไหนเป็นบุคคลสาธารณะเราก็นับถือใครก็ได้ทั้งนั้น แต่นับถือท่านแล้วทำให้มันสมกับความนับถือนั้นหรือเปล่า เวลาเราต้องการประโยชน์ เราก็อ้างไปทั่วไปหมด ทุกคนจะอ้างเวลาจะไปไหนก็แล้วแต่ ก็บอกว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตา ลูกศิษย์หลวงตาทั้งนั้น

เอาหลวงตานี้เป็นแบ็คก่อน อ้างว่าหลวงตาให้ออกมาเทศน์ หลวงตาให้ออกมาช่วยเหลือประชาชน หลวงตาทั้งนั้นเลย เวลาจะเอาท่านมาหาประโยชน์ นี่พอท่านมาหาประโยชน์ ถ้าเป็นประโยชน์มันก็เป็นสิ่งที่ดี ครูบาอาจารย์ท่านเหมือนเราพ่อแม่เนาะ พ่อแม่มีลูก ลูกเราหรือเปล่า ก็ลูกเรา ลูกเราทำดีคือลูกเราใช่ไหม ถ้าลูกเราทำไม่ดี มันก็กระเทือนถึงพ่อแม่เหมือนกัน แล้วถ้าลูกเรามันเป็นลูกเราโดยข้อเท็จจริงอยู่แล้ว

นี่ก็เหมือนกันเราเป็นลูกศิษย์ของครูบาอาจารย์ ถ้าเรานับถือองค์ใด เราก็เป็นลูกศิษย์ของท่านด้วยความเคารพบูชา มันก็เป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว นี่ถ้าเราบอกว่าเราเป็นลูกศิษย์ครูบาอาจารย์แล้ว เราก็จะควรทำอะไรก็ได้ ที่มันไม่ไปสะเทือนถึงครูบาอาจารย์เราใช่ไหม สิ่ง

ใดที่เป็นประโยชน์ เราก็จะเชิดชูครูบาอาจารย์ของเรา คือจิตใจเราเคารพบูชาทำแต่คุณงามความดี

เวลาเรานึกถึงเห็นไหม เราชะลึกถึงคุณงามความดี เราทำความดีเพื่อพ่อแม่ของเรา นี้ถ้าทำความดีเพื่อครูบาอาจารย์ มันก็จับใจไหม ถ้าเป็นความจริง แต่ถ้ามันเป็นความไม่จริงล่ะ มันเป็นมายาภาพเห็นไหม เป็นมายาภาพบอกไว้เลยบอกว่า เนี่ย ถ้าเขาไม่ออกมาเผยแผ่ธรรมอย่างนี้ หลวงตาจะไม่ดังอย่างนี้หรือ หลวงตาดังก็เพราะว่าการคูจิตของเขา เขามาเผยแผ่การคูจิต ทำให้คนมาปฏิบัติมากขึ้น คนรู้จักหลวงตามากขึ้น หลวงตานี้มีคนที่รู้จักเฉพาะแค่ผ้าป่าช่วยชาติ แค่นี้ไรทอง

เขามองแค่นี้จริงๆ นะ เขาบอกว่าที่เขารู้จักหลวงตา ก็หลวงตาออกมาช่วยชาติ หลวงตาออกมาหาทอง ก็คนรู้จักก็แค่ส่วนหนึ่ง แต่เพราะเขาเผยแผ่ธรรมะ คนที่รู้จักหลวงตามากขึ้น คำพูดอย่างนี้ฟังดูมันรื่นหูนะ เพราะเหมือนเป็นการส่งเสริมกัน แต่ถ้ามองมุมกลับนะ คำพูดนี้คือเอาหลวงตามาเป็นเบ็ด เอาหลวงตามาเพราะอะไร เพราะตัวเองกำลังมีการตรวจสอบมีการเปลี่ยนแปลงใจไหม ก็ต้องว่าตัวเองทำประโยชน์ ก็จะทำหลวงตามาเป็นยันต์กันผี เอาหลวงตามาอ้าง มาบังหน้า

เวลาจะออกมาก็เอาหลวงตามาอ้าง เวลาว่าหลวงตาท่านสอนพุทโธ พุทโธ หลวงตาไม่เคยบอกให้สอนคูจิตเลย ทำไมเวลาขัดแย้งทำไมไม่พูดบ้างล่ะ แต่เวลาอย่างนี้บอกเพราะหลวงตาจะมีชื่อเสียงขึ้นมา เพราะคนรู้จักหลวงตาขึ้นมา เพราะว่าการกระทำของเขา ใช้นี้คือมายาคตินะ มายาคติคือเห็นแก่ตัว ตัวเองทำอะไรไม่เคยผิดพลาดเลย ตัวเองทำอะไรดีไปหมด

แต่เวลาทำขึ้นมาทุกอย่างว่าตัวเองเห็นชอบเห็นดีงามแล้ว สิ่งนั้นเป็นประโยชน์ เป็นธรรมเป็นประโยชน์ มันเป็นเรื่องความนึกคิดเอาเอง แต่ถ้ามันเป็นสัจจะความจริงนะ คนลงใจ คูสิเห็นไหมพระพุทธเจ้าบอกไว้ละ ภิกษุถึงจะอยู่ไกลเรานานไหน ปฏิบัติเหมือนเรา ทำเหมือนเรา เหมือนอยู่ใกล้เรา ภิกษุจับชายจิวรของเราไว้ ไม่ปฏิบัติตามเรา จับชายจิวรเหมือนอยู่ติดกันอยู่ใกล้กันเลย แต่ไม่ปฏิบัติตามเรานั้นถือว่าอยู่ห่างไกลกับเรา นี้พูดถึงพระพุทธเจ้าพูดไว้ในธรรมะเลยนะ

แล้วนี่บอกว่าคุณเองทำเพื่อครูบาอาจารย์ ตัวทำอย่างนี้เสร็จแล้วครูบาอาจารย์จะมีชื่อเสียงขึ้นมา ครูบาอาจารย์ โธ่ เขาไม่ได้มองถึงสังฆกรรมนะ เขาไม่มองถึงสังฆกรรมว่าที่เขาเคารพครูบาอาจารย์ของเราเนี่ย ครูบาอาจารย์ท่านทำมา หลวงตาอายุเท่าไรแล้ว หลวงตาอายุเกือบร้อยแล้ว แล้วท่านจะมาหวังอะไรกับความรู้จักเห็นใหม่

หลวงตาพูดประจำนะ เราเบื่อมาก คนเนี่ย เราเบื่อมาก แต่เราเห็นแก่หัวใจของคน ที่เรายู่นี้อยู่เพราะหัวใจของคน เพื่อประโยชน์ของหัวใจของคน ไม่ใช่ให้คนไปหาท่าน ถ้าอยู่เพราะหัวใจของคนก็ให้คนมันทำสมาธิ ให้มันปฏิบัติขึ้นมาสิ หัวใจของคนมันได้สัมผัสธรรมอันนั้น หลวงตาท่านอยู่เพราะเหตุนั้น หลวงตาท่านอยู่เพื่อเป็นหลักชัย

ใช่ ถ้าพูดถึงหลวงตาท่านพูดเองในหมู่กรรมฐาน ท่านเหมือนเป็นหลักให้พวกเราเป็นที่พึ่งอาศัย ถ้าที่พึ่งอาศัย เรามีเหตุ เราทำสิ่งใดถ้ามันมีอุปสรรค เอ้อ เราไปขอความช่วยเหลือท่าน โดยท่านดูแลเรา อันนั้นก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่จะไปทวงบุญทวงคุณนะ หลวงตาเนี่ยมีคนรู้จักมากก็เพราะว่ามี การเผยแผ่ธรรมของเขา ถ้าไม่มีการเผยแผ่ธรรม หลวงตาจะไม่ดังแบบนี้ จริงหรือวะ จริงหรือ มันไม่เป็นความจริงอย่างนั้นหรอก

หลวงตาท่านมีศักยภาพของท่าน ท่านไม่หวังความมีชื่อเสียงจากเอ็งไปเผยแผ่ธรรมแล้วให้คนมารู้จักท่านหรอก มันไม่มีหรอก แต่เนี่ยคิดเอง มายาภาพ มายาคติ หลงตัวเองหลงว่าตัวเองทำคุณงามความดีแล้ว คนอื่นจะมาชื่นชมความดีของตัวเองไม่ได้ ก็ตัวเองว่าคิดว่าตัวเองทำ ความดี ทำความดีเพื่อเชิดชูหลวงตา แล้วเชิดชูจริงหรือเปล่าละ ถ้าเชิดชูจริงเวลาพูดถึงนะ เวลาดีจะความจริงนะ หลวงตานะเวลาท่านแก่ในการประพฤติกปฏิบัติเนี่ย เอ้า ให้ถามมา ให้ถามมา แล้วให้บอกมา

นี่เหมือนกันเวลามีคนไปถามไปถามเรื่องปฏิบัติ แล้วตอบมาสิ เหตุผลมันอยู่ที่นี้ เหตุผลมันอยู่ที่ข้อเท็จจริง ไม่ใช่เหตุผลที่ว่าสิ่งที่ว่าทำเพื่อใคร ทำเพื่ออะไร ถ้าทำเพื่อใคร ทำเพื่ออะไร ทุกคนจะอ้างว่าเผยแผ่ธรรม เผยแผ่ธรรม ก็เผยแผ่ธรรมตามกิเลสของตัวเอง เผยแผ่ธรรมตามความเห็นของตัวเอง แล้วมันเป็นความจริงขึ้นมาใหม่ละ มันไม่เป็นความจริงขึ้นมา

เพราะถ้าเป็นความจริงขึ้นมา มันต้องพูดที่นี้ ในเมื่อเราจะเผยแผ่ หลวงตาเห็นใหม่ หลวงปู่มันท่านพูดเลยใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั่งอยู่ต่อหน้า สารุ ก็ไม่ถามองค์

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลย เอาแต่ความรู้ความจริงในใจของหลวงปู่มั่นมาสอนพวกเรา แล้วเวลาเทศน์ว่าการเห็นใหม่ ใครคิดออกนอกเห็นใหม่ เวลาท่านพูดกับหลวงปู่ฝั้นนะ คอยจับขโมยให้ผมที เวลาผมเทศน์นะขโมยมันคิดเรื่องอื่น คอยจับขโมยให้ผมที เพราะผมเทศน์มันไม่ถนัด ถ้าผมไม่ได้เทศน์คือหลวงปู่มั่นไม่ได้เทศน์ ใครคิดอะไร ท่านดักหมดเลย อะไรควรไม่ควร อะไรทำดีไม่ดี

ทำไมหลวงปู่มั่นท่านไม่อ้างพระพุทธเจ้า พุทธพจน์ พุทธพจน์สักคำหนึ่งเลย ท่านเอาจิตของท่าน ท่านเอาความรู้ของท่านแล้วคอยจับขโมย ลูกศิษย์ของท่านใจมันเป็นขโมย มันขโมยคิด ขโมยคิดออกนอกคุ่นอกทาง มันขโมยออกจากอริยสัจ มันไม่ทำงานอยู่ในอริยสัจ ท่านดักหน้า ท่านคอยตักคอยเตือน นี่หลวงปู่มั่นท่านเอาความรู้จริงของท่านสอนลูกศิษย์ลูกหา

หลวงตาเวลาท่านประพาศปฏิบัติขึ้นมา ท่านเอาความจริงของท่านสอนลูกศิษย์ลูกหา ท่านก็บอกท่านเรียนมาจนเป็นมหา ถ้าไม่ได้เรียนเป็นมหา ใครๆ เขาจะติเตียนเราว่าเราพูดแต่ภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติ เพราะเราก็เป็นมหาเหมือนกัน ในวงการปฏิบัติเขาถึงไม่กล้าติเตียนหลวงตา เพราะหลวงตาท่านก็มีการศึกษาของท่านมา ท่านศึกษาจนถึงขั้นเป็นมหา แต่เวลาท่านเทศน์ขึ้นมา ท่านบอกท่านไม่ได้เอาความรู้ในการเรียนเป็นมหามาเทศน์เลย ท่านเอาความจริงในหัวใจของท่านออกมาเทศน์

เอาความจริงใจของท่านออกมาเทศน์ เวลาท่านฝึกสอนขึ้นมา พระผู้ปฏิบัติขึ้นมา มันถึงมีความรู้จริงขึ้นมาตามความเท็จจริงในอริยสัจขึ้นมา ให้มีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา มีหลักมีเกณฑ์นี้ แล้วเวลาท่านเผยแผ่ธรรมของท่าน เวลาท่านปกครองดูแลพระกรรมฐาน ปกครองดูแลลูกศิษย์มา ใครบ้างจะต้องไปช่วยเหลือท่าน ใครบ้างเนี่ยที่บอกว่าเพราะมีลูกศิษย์ขึ้นมา จะทำให้หลวงตามีชื่อเสียง ใครๆ พูดยังงั้นไม่เห็นมีเลย

แล้วนี่มันมาจากไหน มันมาจากไหน มันบอกว่าที่หลวงตาดังขึ้นมา หลวงตามีคนรู้จักขึ้นมา ก็เพราะว่าเขา เขาเป็นคนเผยแผ่ธรรมขึ้นมา คนเลยรู้จักหลวงตามากขึ้น มีเอ็งหรือไม่มีเอ็ง หลวงตาท่านก็อายุเกือบร้อยแล้ว พระลูกศิษย์ลูกหาคนที่เคารพบูชาหลวงตา

มหาศาล แล้วเวลาหลวงตาท่านใช้ความจริงเป็นความจริงของท่านเพื่อสัจธรรม เพื่อความเป็นจริงของท่าน

แล้วเอ็งว่าพวกเอ็งเผยแพร่ธรรม เอ็งก็เอาความจริงของเอ็งออกมาพิสูจน์สิ เอาความจริงในใจออกมาพิสูจน์ ไม่ใช่คำที่พุทธพจน์ สองคำที่พุทธพจน์ อ่างพระพุทธเจ้าบังหน้า หลวงตาบอกเอาเป็นฉากบังหน้าไว้ ข้างหลังเปิดแผลกันไป ข้างหลังทำแต่ผลประโยชน์ ใครหว่านไถหาผลประโยชน์ขึ้นมา เอาพระพุทธเจ้าบังหน้าไว้ หลังฉากพระพุทธเจ้าคืออะไร คือกิเลสตัดหาความทะยานอยาก

แต่เวลาหลวงตานะ ท่านไม่อ้างพระพุทธเจ้าเลย หลวงปู่มันท่านก็ไม่อ้างพระพุทธเจ้าเลย ทั้งๆ ที่ว่าท่านพูดเอง หลวงตาท่านพูดเองอยู่ที่คอกธรรมเจดีย์ เวลาจิตมันรวมลงกิเลสมันขาด พุทธ ธรรม สังฆ รวมลงหนึ่งอยู่ที่ใจ พระพุทธเจ้ารู้อย่างนี้ พระพุทธเจ้ารู้อย่างนี้ พระสาวกเขารู้อย่างนี้ แล้วท่านก็รู้อย่างนี้ เนี่ยทั้งๆ ที่เห็นธรรมพระตถาคต ใจของท่านเป็นพุทธะเต็มหัวใจเลย แล้วท่านอ้างพระพุทธเจ้าบ้างหรือเปล่านั้น

ท่านเอาแต่ความจริงในหัวใจของท่านออกมาเผยแพร่ธรรม ออกมาเพื่อประโยชน์กับโลก แล้วคิดว่าตัวเองทำไมไม่เอาความจริงของตัวเองออกมา เพื่อออกมาแก้ไขเพื่อความบกพร่องของตัวเอง ทำไมบอกว่าเอาแต่ครูบาอาจารย์มาบังหน้าไว้ เอาสิ่งต่างๆ มาบังหน้าไว้ สร้างบุญคุณใจ สร้างบุญคุณพระพุทธเจ้า นี่เขามาพูดอยู่ ทางฝ่ายที่เขาไม่เห็นด้วย เขาบอกว่าทำไมหลวงตาไม่ออกมาตัดสินเรื่องอย่างนี้ ไม่ตัดสินเรื่องอย่างนี้ มันจะตัดสินได้ยังไง หลวงตาบอกจี๋ จี๋มันเหม็นอย่าไปเจี้ยมัน ยิ่งเจี้ยยิ่งเหม็น

ความที่ไม่เป็นธรรม ถ้าเรายังไปค้ำเจี้ยนะ มันยังทำให้สังคมเขาสนใจขึ้นมาจากคนที่ไม่มีใครสนใจ คนก็สนใจขึ้นมา แล้วเอาจี๋ไปเทียบกับทองคำได้ยังไง พอบอกจี๋มันเหม็น พอบอกจี๋ขึ้นมาจี๋มันก็เหม็นไซ้ใหม่ พอเหม็นตอนนี้ก็มีกลิ่นเหม็นอยู่ เอ็งชำระความเหม็นคราบโคลนออกจากตัวเอง ไม่ใช่จี๋ของเอ็งแล้วจะไปป้ายหลวงตาด้วย บอกว่าเพราะเขาเผยแพร่ธรรมจนมีคนรู้จักหลวงตามากขึ้น

อันนี้มันจะเอาหลวงตามาเป็นโล่ มาเป็นการที่ว่าความเห็นอันเดียวกันไง ความเห็นของตัวคิดไซ้ใหม่ ความเห็นของตัว การสอนของตัว คำสอนของตัว มันขัดแย้งกับ

ข้อเท็จจริงใช่ไหม เราจะอธิบายความจริงนั้นออกมาให้โลกเขาเข้าใจไม่ได้ใช่ไหม เพราะโลกเข้าใจไม่ได้

แต่หลวงตาท่านเป็นความจริงของท่าน ตั้งแต่หลวงปู่่มั่นลงมา ตั้งแต่หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่พรหม หลวงปู่แหวน ท่านมีความจริงของท่านมา ท่านไม่เคยอ้างใครเลย ท่านเอาสัจจะความจริงของท่าน แล้วเป็นหลักชัยในศาสนา ให้พวกเราที่พึ่งอาศัย พวกเรา ได้กราบไหว้บูชากัน แล้วเราประพฤติปฏิบัติกันเห็นไหม ท่านอ้างใคร เนี่ยท่านอ้างใคร แล้วท่านเป็นหลักเป็นชัยของเรา ท่านอ้างใคร ท่านไม่ได้อ้างใคร

ตัวเองกระทำขึ้นมา อย่าดึงฟ้าต่ำ! อย่ามาอวดอ้างว่าการเผยแพร่ธรรมของพวกเอ็ง ทำให้หลวงตามีชื่อเสียงขึ้นมา ท่านมีชื่อเสียงมาตั้งแต่เอ็งยังไม่บวช เอ็งยังไม่บวชชื่อเสียงท่านก็ดับจักรวาลดับโลกนี้แล้ว เอ็งอาศัยชื่อเสียงของท่าน หลวงตารับประกัน หลวงตาเห็นด้วย ในการปฏิบัติเนี่ยหลวงตาเห็นด้วย แล้วไปกราบหลวงตาแล้ว หลวงตาท่านว่าถูกต้อง ก็อาศัยหลวงตาเป็นแบ็คนั้นนะ เหยียบขึ้นมาเนาะ จนมีชื่อเสียงขึ้นมาแล้วพอมือชื่อเสียงขึ้นมา ชื่อเสียงที่เป็นขี้หมื่นคลุ้งเนี่ย แล้วจะกลับไปบอกว่าทำเพื่อหลวงตาได้อย่างไร

ถ้าเป็นมันจริงก็เอาความจริงของตัวออกมาสิ ก็พูดออกไปตัวเองถูกหรือผิด เขาถามมาก็ตอบไปสิ สิ่งที่ทำมานี้ย สิ่งที่คุณคิดมันดียังไง แล้วผลอสติมันมาเอง มันมาอย่างไร แล้วปัญญาเกิดจากสภาวะจำ ถิรสัญญาที่มันจำขึ้นมาเป็นปัญญาเนี่ย มันเป็นอย่างงี้ก็พูดออกมาสิ ไม่ต้องบอกว่าทำเพื่อหลวงตา ทำเพื่อหลวงตา แล้วก็จะไปดึงลงมาเพื่อเป็นฉากบัง เป็นเอาตัวเองแอบแฝงไว้ข้างหลัง แล้วก็มาหาผลประโยชน์ของตัวเองต่อไป

ท่านไม่พูด เวลาใครจะยังงี้ แล้วพยายามจะดึงมา ดึงมาให้เห็นว่า เขาถามว่าเขาก็ถูกศิษย์หลวงตา พวกเราก็ศิษย์หลวงตา ลูกศิษย์ๆ หลวงตาก็เป็นเอกภาพ แล้วมาขุดคุ้ยกันทำไมเนาะ! โอ้ยในเว็บไซค์ โห คนมาเล่าให้ฟังเยอะ คนนั้นว่าเขาพยายามออกมาແລບไปเรื่อย แลบไปเรื่อย แลบไปจนแบบว่า...

ประเด็นมันอยู่ที่ว่าสอนผิดสอนถูก แต่เขาไม่พูดเรื่องผิดเรื่องถูกนะ เขาคิดแต่ว่าคนอื่นรับรอง คนอื่นรับรอง เขาจะบอกว่าหลวงตาก็รับรอง ใครก็รับรอง แล้วรับรองจริงหรือ

เปล่า แต่เวลาถูกผิด เวลาถามถึงปัญหาขึ้นมาไม่พูด แต่เวลาพูดย้อนไปพระพุทธพจน์ พระ
พุทธพจน์มีอยู่แล้ว พุทธพจน์ส่วนพุทธพจน์

คู่มือเราจะทำอาหาร อาหารแต่ละชนิดส่วนผสมของอาหารมีมหาศาลไป ในแกง
อันหนึ่ง อันแกงอันหนึ่งเขาบอกว่ามีกระชาย กระชายถูก มิ่งกินกระชายนะ มิ่งดื่มกระชายให้
กินวันยังค่ำเลย ในแกงก็มีกระชายใช้ใหม่ มีจ่า มีตะไคร้ แต่มันตำกรกขึ้นมาเป็นพริกแกงใช้
ใหม่ มันต้องมีส่วนผสมหลากหลาย พริกแกงมันถึงจะเป็นพริกแกงขึ้นมาได้

แต่พระพุทธเจ้า พอพูดถึงพุทธพจน์พูดถึงประเด็นบางประเด็น เนี่ยในแกงก็มีแต่ข่ามี
แต่ตะไคร้ แล้วมะเขือส้ม แล้วเกลือส้ม แล้วส่วนผสมที่มันมีกะทิละ มันจะเป็นแกงขึ้นมาจะ
ถ้าคนมีจริงคนทำได้จริงๆ ถ้ารู้จริงขึ้นมาเนี่ย เราเป็นคนหาเครื่องแกงมาเอง เราเป็นคนทำ
ความสะอาดเอง เราเป็นคนซอย คนหั่นเอง เราเป็นคนตำของเราขึ้นมาเอง แล้วเราทำขึ้นมา
ทำไมไม่บอกออกมาละ พูดออกมาสิ ข้อเท็จจริงไม่พูด แต่อ้างหลวงตา แล้วยังอ้างบุญอ้าง
คุณ ทวงบุญทวงคุณ

เหมือนกับจะเอาประเด็นนี้มากลบบกลื่อนใจ มากลบบกลื่อน มาบังหน้า ไอ้กลบ
กลื่อนบังหน้าเนี่ยมัน ธรรมดาเนี่ยมันก็แบบว่ามายาคติอยู่แล้ว เพราะเขาเห็นแก่ตัวเขาเอง มายา
ภาพอยู่แล้ว แต่มายาภาพเนี่ย เราไม่พูด มันก็กระเทือน มันออกไปในเว็บไซด์ตลอดไป ออก
ในเว็บไซด์เต็มไปหมดเลย เนี่ยหลวงตาจับประกัน เวลาที่เขาพูดถึงว่าหลวงตา เขาก็พูดถึงว่า
เขาบอกว่าหลวงตาก็รับรองทักษิณเห็นใหม่

เวลาถ้าหลวงตาพูดอะไรขัดแย้งเขา เขาก็ทิ่มมาเลย เวลาเขาจะใช้หลวงตา เอาหลวง
ตามาเป็นพื้นฐาน เขาว่าเหมือนกัน แล้วสุดท้ายตอนนี่ที่เขาเผยแพร่ธรรมอยู่นี้ เขาเผยแพร่ธรรม
เพื่อหลวงตามีชื่อเสียงขึ้นมา หลวงตาที่มีคนรู้จักก็เพราะแค่ออกมาช่วยชาติ แค่รับบริจาค
ทอง ไอ้โฮ ไอ้ที่บริจาคทองเนี่ยมันปลายเหตุ หลวงตาท่านพูดออกมาเห็นใหม่ เวลา
ออกมาช่วยชาติเนี่ย ท่านจะบอกเลยว่าคนที่เขานำเป็นยังไง นำไว้เนื้อเชื่อใจมากน้อยขนาด
ไหน

ท่านพูดถึงว่าท่านออกประพฤติปฏิบัติตั้งกี่ปี แล้วท่านชำระกิเลสของท่านเมื่อไหร่
สิ่งนั้นต่างหากคือคุณธรรมในหัวใจ ทำให้ประชาชนเขาเชื่อถือศรัทธา เพราะมีคุณธรรมอัน

นั้นทองคำมันถึงได้มา แต่เขาบอกว่าหลงตามีคนรู้จักก็เพราะออกมาบริจาคทอง เพราะคนจิตใจมันต่ำ จิตใจมันไม่รู้จักว่าธรรมะมันคืออะไร ไม่รู้จักว่าคุณธรรม ศีลธรรม มันเป็นอย่างใด เห็นแต่ว่าเขารู้จักหลงตาก็แค่บริจาคทอง

แล้วเขารู้จักเอ็งเพราะอะไรล่ะ หลวงตาบริจาคทอง แต่เอ็งอ้างหลวงตาเนีย เอ็งเลวอีกที่ชั้นเนีย แล้วจะย้อนกลับมาว่าส่งเสริมท่านอีก มันเป็นเรื่องความเห็นแก่ตัว เรื่องความเห็นแก่ตัว คนอื่นผิดหมด เราถูกอยู่คนเดียว แล้วพูดทำนองนี้ เขาก็ติเรามากจะว่าเขาค่าเรามากเลยล่ะว่า เขาก็เห็นว่าคนอื่นผิดหมด เราถูกอยู่คนเดียว นั่นผิดถูก เราพูดนะ ถ้าเราพูดนะผิดถูกมันพูดลบล้างกันด้วยเหตุผลิ เราก็บอกว่า เนี่ยเราบอกนี่สิคำ ถ้ากูบอดตีเอ็งเห็นเป็นสีอื่น เอ็งบอกมาว่าสีคำ จะได้ว่าเราเนียดาบอดตี มองเห็นสีนี้ผิดแสดงว่าเราพูดผิด

ไอ้เนี่ยเวลาบอกเป็นสีคำ เขาก็แก้สีคำเราไม่ได้สักทีหนึ่ง ก็คือมันสีคำวันยังคำ แล้วบอกว่าเรานี้เป็นคนแบบว่าเห็นคนอื่นผิดไปหมด ตัวเองถูกอยู่คนเดียว ก็มันสีคำจริงๆ เราก็บอกว่าเป็นสีคำ ถ้าวันไหนเขาพิสูจน์ได้ว่าไม่ใช่สีคำ เราจะบอกว่าเราผิด แล้วเราจะไปแก้ไขเราว่าเราจะไม่จับผิดคนอื่น เราจะจับผิดตัวเราเองบ้าง แต่เราก็เห็นเป็นสีคำก็บอกเป็นสีคำเห็นใหม่ เวลาเราพูดออกไปด้วยเหตุผลว่าสิ่งนั้นมันผิด มันผิดมันถูก มันผิดมันถูก เราก็พูดเหมือนว่านี่สีคำ นี่สีขาว เราพูดสีคำตามเฉดของสีมันเลย แล้วถ้าจะบอกว่าเราถูกหรือผิด ก็ต้องอธิบายมาว่าสีนี้มันแตกต่างยังไง มันเป็นอย่างไง เราเห็นผิดยังไง ถ้าพูดมาด้วยข้อเท็จจริงแล้วเราเห็นเป็นอย่างนั้นจริง เราจะแก้ไขตัวเราทันทีเลย

แต่เนี่ยเวลาพูดไปแล้วสีคำก็สีคำจริงๆ มันแก้อะไรไม่ได้ แต่เวลาบอกเราพูดผิด พูดผิดคำว่าเราจะจับผิดคนอื่น หรือไม่จับผิดคนอื่น มันอยู่ที่ว่าเราพูดถูกหรือผิด ถ้าเราพูดผิดนั้นเราจับผิดคนอื่น ถ้าเราพูดถูก มันเป็นการจับผิดไหมล่ะ มันเป็นการบอกกล่าวว่าเป็นสีคำถูกหรือผิดนะ ถ้ามันถูกผิด สังคมเห็นใหม่ คุณติ ถ้าในสังคมเราใช้เงินตราอยู่ เงินตราที่ใช้ในสังคมมันเงินตราถูกต้องตามกฎหมาย แล้วมีเงินตราสิ่งที่มีผิด มันเป็นเงินเทียม เงินปลอม เข้ามาในสังคมในท้องตลาดเนีย เราบอกอันนี้ผิด เราช่วยสังคมหรือเปล่า เราช่วยให้เครดิต ให้ความน่าเชื่อถือของเงินตรานั้นมันมีค่าไหม แล้วเราทำอย่างนี้เราผิดหรือเราถูกล่ะ นี่พูดถึงว่า อย่างว่านะคุณหนึ่งคุณละครต้องย้อนคุณตัว

จะบอกเขาทีเดียว เขาหาแต่ผลประโยชน์ในครูปาอาจารย์ของเราต่างๆ ที่เวลาเขาไป เขาโฉบไปเท่านั้นเอง แต่ที่มันรับไม่ได้ พอพูดบอกว่าหลวงตาตั้งขึ้นมาก็เพราะว่าเขา เขาเป็นคนออกมาเผยแผ่ พอเผยแผ่ขึ้นมาเนี่ยเขาก็รู้จักหลวงตามากขึ้น อันนี้รับไม่ได้แต่อย่างอื่นมา เพราะหลวงตาท่านรับอยู่แล้ว มีปัญหาขึ้นไปถึงท่านนะ ท่านจะบอกว่าเรื่องอะไรของเราต่างๆ ที่ท่านรับผิดชอบอยู่แล้วนะ เรื่องอะไรของเรา ต่อหน้านะเหมือนพ่อแม่เลย พ่อแม่เลย ต่อหน้าเวลาลูกมาฟ้องนะ ไม่เข้าข้างใคร

สุดท้ายแล้วพ่อแม่จะมามาหาเหตุผลเองว่า ลูกเราคนไหนผิด หลวงตานะต่อหน้าไปพูดนะ ท่านบอกไม่ใช่เรื่องของเรา แต่ท่านดูแลเราอยู่เพราะท่านดูแลเราแบบผู้ใหญ่ ท่านไม่ดูแลพวกเราแบบเด็กๆ ถ้าดูแลเราแบบเด็กๆ เราจะฟังทางโน้น ฟังทางนี้แล้วเด็กๆ มันจะงอแงไปตลอด แต่ถ้าพ่อแม่เลี้ยงลูกเป็นนะ ลูกมานะก็รับฟังไว้แล้วเหตุผลผู้ใหญ่จะแก้ไขสิ่งนั้นได้ นี้เวลาไปถามท่านนะ ไม่ใช่เรื่องอะไรของเรา เขาเกี่ยวข้องอะไรกับเรา หลวงตาจะถามอย่างนี้เลย แล้วเขาเกี่ยวข้องอะไรกับเรา ถึงดึงเราเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

แต่พูดถึงเวลาสังคมไทย เวลามันจะสะท้อนสิ่งใด เราอยู่ในสังคมไทยใช่ไหม เราอยู่ในประเทศไทย เราเป็นประชาชนชาวไทย มันก็สะท้อนกันไปหมด แต่เราจะแก้ไข ยังไงมันอยู่ที่คนมีวุฒิภาวะจะแก้ไขได้หรือแก้ไขไม่ได้ แล้วแก้ไขได้นะบางทีมันเป็นเรื่องของกรรม เป็นเรื่องของความสุจริต คนๆ นั้นเป็นอย่างนั้น เราก็ต้องหลบหลีกกันเอาเองเพื่อจะให้สังคมนี้ไม่กระเทือนกันจนเกินไป

ที่นี้สังคมเราจะไปแลกไม่ได้เราต้องรักษา นิ้วไหนร้ายนิ้วนั้นตัดทิ้ง รักษาสิ่งที่มันเป็นประโยชน์เอาไว้ สิ่งที่เป็นประโยชน์ยังรักษาเป็นประโยชน์ได้ กรรมมันหนักหนา กรรมมันปิดหูปิดตาขนาดที่ว่าเขาไม่รับรู้สิ่งใดเลย ใครๆ เขาผิดไปหมด เขาถูกอยู่คนเดียว แล้วพอบอกถึงเวลาจนตรอกขึ้นมา ไม่ได้พูดอย่างนั้น ไม่เคยพูดอย่างนั้น มันนิสัยเป็นอย่างนี้มาตลอด ไม่เคยรับผิดชอบสิ่งใดๆ เลย แต่ถ้าเป็นคนมีศีลมีธรรมในทางเป็นจริงนะ เราพูดผิดเรารู้ว่าเราพูดผิดนะ แล้วเราพูดถูกเรารู้ว่าเราพูดถูก ถ้าผิดถูกเราก็แก้ไขไปตามผิดถูกนั้น สังคมมันก็ร่มเย็นเป็นสุข ไอ้นี้พูดอะไรก็แล้วแต่แล้วแต่ตัวเองคิดอะไรได้ก็พูดเหมือนตัวเองขาดสติ ถึงที่สุดแล้วเวลาจนตรอกขึ้นมา อ่างคนนี้ อ่างคนนี้มาบังไว้หมดเลย

ที่นี้พูดเนี่ยพูดเป็นมายาคติเป็นความเห็นผิดของเขา หลวงตาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าพูดอย่างนี้ละ เขาอาจว่าหลวงตาเรานี้ เห็นว่ามีพระขึ้นมาจะมีชื่อเสียงคงจะอิจฉา คงจะแบบว่าส่งไอ้เจ๊กบ้านี้มาขวงเขาสิ ไม่มีทาง ไม่มีทาง เราไม่เคยไปขวงใคร ถ้ามันเป็นความดีขึ้นมาเราจะสาธุเลย เราไม่เคยขวงใครนะ ถ้าขวงเราจะสร้างพระกันขึ้นมาทำไม โอ๊ย ถ้าเป็นคุณงามความดี สาธุนะ แต่นี้ดูเวลาปฏิบัติขึ้นไปเห็นใหม่ คุณแสดงการณืเขาก็รู้ ปฏิบัติแล้วยิ่งอ่อนแอปฏิบัติแล้วยิ่งพึ่งตัวเองไม่ได้ ปฏิบัติขึ้นมาแล้วเหมือนนกโดนหักปีก ต้องคอยไปตามปัญหาอยู่ตลอดเวลา นี่หรือ อตุตา หิ อตุตโน นาโถ นี่หรือที่พระพุทธเจ้าสอนให้ทุกคนเข้มแข็งขึ้นมา

เนี่ยพวกเขาเองแสดงการณืเขายังพึดกันเองเลย นั่นก็เรื่องของเขาไม่ใช่เรื่องของเราจริงๆ นี่ก็ไม่เรื่องของเรา เรื่องของเราคือเรื่องที่ตั้งแต่ครูบาอาจารย์ของเราลงมา พวกเราเคารพครูบาอาจารย์ด้วยหัวใจ เพราะเราเคารพครูบาอาจารย์ด้วยหัวใจ แล้วคนอื่นเขาจะเอาเป็นประโยชน์ใช้ใหม่ เหมือนยานี้ใครทุกคนใช้ประโยชน์ได้ทั้งนั้น ธรรมของครูบาอาจารย์เรา ถ้าคนอื่นเอาไปเพื่อประโยชน์ของเขา เอาไปประพฤติปฏิบัติของเขา เขาได้เห็นบรรลุธรรมขึ้นมาเราก็สาธุ

แต่อย่าเนรคุณ อย่าย้อนกลับมาทำลาย ถ้าย้อนกลับมาทำลายนะ มันไม่ใช่เอาธรรมของครูบาอาจารย์เราเป็นประโยชน์ ธรรมเนี่ย ธรรมของพระพุทธเจ้าสงวนสิทธิกับใคร พระพุทธเจ้าพูดไว้เป็นประจำเห็นใหม่ ไม่มีกำมือในเรา พระพุทธเจ้าแบตลอดเลย ธรรมะพระพุทธเจ้าแบตลอด ให้ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดเลย แต่คนจะใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ได้ มันเป็นคนที่ไม่เข้าถึงหรือไม่ถึงต่างหากละ พระพุทธเจ้าไม่มีกำมือในเรา พระพุทธเจ้าแบตลอด

ธรรมพระพุทธเจ้านี้เป็นสาธารณะ ทุกคนแสวงหาได้หมด ทุกคนทำได้หมดเลย นี้เวลาครูบาอาจารย์ของเราขึ้นมา ท่านก็ปรารณาอย่างนั้นเหมือนกัน เพราะท่านต้องปรารณาความร่มเย็นเป็นสุข ให้สังคมมีความร่มเย็นเป็นสุข ท่านก็เผยแผ่ พยายามนะ คุณติ กองทัพนธรรมเห็นใหม่ หลวงปู่สิงห์ หลวงปู่มหาปิ่น เข้ามาที่ขอนแก่นมาปราบผีนะ เมื่อก่อนคนเราทุกข์ยากมากนะ หาได้มาครั้งหนึ่ง ได้ไ้ไ้มาตัวหนึ่งผ่าครึ่งเอาไว้กิน อีกครึ่งต้องไปเช่น

ผี ก็เหมือนเราทำอาชีพนี้ ครั้งหนึ่งต้องแบ่งไปเช่นความเชื่อของเรา อีกครั้งหนึ่งเรามาใช้ประโยชน์เห็นไหม

กองทัพธรรมตั้งแต่หลวงปู่มั่น แต่ให้หลวงปู่สิงห์กับพระมหาปิ่นเป็นหัวหน้า ตั้งแต่ ขอนแก่น โคราช เนีย พวกเจ้าคณะผู้ว่าการมณฑลเห็นใหม่ พวกนายอำเภอเนีย เขาเอาเข้าไป เพื่อพยายามทำให้คน ทำให้ความเห็นของคนให้กลับมาเป็นชาวพุทธเห็นใหม่ ชาวพุทธเห็นใหม่มีปัจจัยเครื่องอาศัยหามาได้เพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตัว เพื่อทำบุญกุศล ให้มันเป็นสัจจะ ความจริง เนียแก้ไขมาตลอด ครูบาอาจารย์ของเราแก้ไข สังคมไทยแก้ไขมา ใครทำอย่างนี้ บ้างเป็นกองทัพธรรม กองทัพธรรม กองทัพธรรมก็เที่ยวแต่ไถเงินหลอกหลวงเอาแต่เงินของคนอื่น

กองทัพธรรมของหลวงปู่มั่น ท่านมานะเนีย ท่านเปลี่ยนแนวความคิดของสังคม สังคมที่ เขามีถือผีถือสาธ ให้เขาเปลี่ยนแนวความคิดให้มาเป็นชาวพุทธ เนียกองทัพธรรม!! ไม่ใช่ กองทัพกิเลสที่จะมาตัดดวงเอาแต่ผลประโยชน์ ไอนั้นมันกองทัพกิเลสแต่อ้างว่ากองทัพ ธรรม กองทัพธรรม กองทัพธรรมเป็นกองทัพธรรมของหลวงปู่มั่น หลวงปู่สิงห์ พระมหา ปิ่น เนียกองทัพธรรมที่ท่านมาฟื้นฟู ฟื้นฟูความเชื่อ ฟื้นฟูพุทธศาสนา ท่านทำของท่านมา ตั้งแต่เอ็งยังไม่เกิด แล้วบอกจะมีชื่อเสียงก็เพราะคุณจิตของพวกมัน มันเป็นไปไม่ได้หรอก!!

สิ่งที่ท่านทำมา ท่านวางแผนมาเป็นรากเป็นฐานของสังคมไทย แล้วเอ็งเกิดมาใน สังคมไทย เอ็งเกิดมาในคราวที่ครูบาอาจารย์ท่านวางไว้ จนพระป่าท่านประพฤติปฏิบัติเป็น ความเชื่อถือของสังคม เอ็งมาถึงเอ็งก็ตัดดวงเอาผลประโยชน์ แล้วบอกกองทัพธรรม เผยแผ่ ธรรม เผยแผ่กระเป๋ามิ่งนะเผยแผ่ธรรม แล้วมันทำอะไร มันทำไปแต่อย่าอ่อนมากัด อย่าอ่อน มาทำลาย ไอนี้มันอ่อนมาทำลายครูบาอาจารย์ของเรานะ เพราะครูบาอาจารย์จะรู้จักได้เพราะ ความเผยแผ่ของเขา

แล้วสิ่งที่เอ็งออกมาเผยแผ่ เอ็งมาทำอยู่นี้ ครูบาอาจารย์กูไม่มีชื่อเสียงไม่มีใครรู้จักเลย หรือ หลวงตานี้ไม่มีใครรู้จักเลยหรือ หลวงตาท่านมั่นคงของท่านอยู่แล้ว แล้วท่านเบื่อหน่าย คนมาก ท่านบอกท่านหนีตาย หนีตาย ออกจากวัดก็หนีคนนี่แหละ หนีคนมาพักผ่อนอยู่เนี่ย ท่านต้องการให้เอ็งเอาคนไปประเคนท่านอีกหรือ มันไม่มีหรอก เพียงแต่เวลาเอามาพูดนะ

ทวงบุญทวงคุณ เอาทวงบุญทวงสังคัมแล้วก็บอกสังคัมอย่ามาดูแลเขาละ อย่ามาตรวจสอบเขา

อย่ามาตรวจสอบเขา แล้วมันอย่างว่าก็ลูกศิษย์หลงตาด้วยกัน เขาบอกเขาก็ลูกศิษย์หลงตา พวกเราก็ศิษย์หลงตาแล้วทำไมตรวจเช็คกันทำไม เขาว่า เนี่ยๆ มันพูดไปพูดทางพูดทำลายเสร็จแล้วก็ยัง คือว่าเอาแต่ผลประโยชน์ตัวเอง เป็นมายาคติ เป็นมายาภาพ เขามาเล่าให้ฟังเยอะ แล้วเขากลามนะ เขาพูดอย่างนี้ เขาอยากให้หลงตาออกมา พวกเด็กๆ ของเขา เนี่ยเขากลามเราว่า เนี่ยพวกเราเห็นแก่สังคัม แล้วหลงตาทำให้สังคัม ทำไมหลงตาไม่ออกมาช่วยเหลือ ชี้นะ

หลงตาเรามันเหนื่อฟ้า มันลอยอยู่บนสวรรค์นะไม่ลงมาคลุกจี เหมือนเทวดากับไอ้จีในสวรรค์ ไอ้ตัวนอนในสวรรค์ใหม่ ท่านไม่ลงมาคลุกจีหรือ ท่านมีสติ มีปัญญาของท่านสมบูรณ์มาก เพียงแต่ว่าพวกเราทำอะไรนะ มันทำเกินกว่าเหตุ ทำเกินกว่าเหตุแล้วจะมา...ออกเว็บไซค์นะอยู่ในสังคัมของเขา วันนี้ขอพูดแทนเพราะหลงตาท่านไม่พูดอะไรหรือ แล้วพวกนั้นมันก็หาแต่ผลประโยชน์เหยียบย่ำกันไป

วันนี้พูดแทนด้วยความปลงล้างมายาคติของเขา เป็นมายาคติตัวเองหลงตัวเองตัวเองหาผลประโยชน์ตัวเอง ตัวเองหาผลประโยชน์โดยอ้างธรรมะ แล้วถึงเวลาสะดูคาตัวเองล้มลง ไปโทษหลงตา ตัวเองนะอ้างธรรมะนะว่าเป็นธรรม เผยแผ่ธรรม แล้วสะดูคาตัวเอง ใครไปทำนะ โทษเขาไปทั่ว เป็นมนต์ดำ เป็นนารีพิฆาต เป็นทุกอย่าง แต่ความจริงสะดูคาตัวเองล้มมันนะ ถ้าสะดูคาตัวเองล้มก็เอาความจริงขึ้นมา เอาความจริง ลูกขึ้นยืนแล้วเอาความจริงขึ้นมาเปิดเผยสิ อย่าดึงหลงตาเราเข้าไปยุ่ง อย่าดึงหลงตาลงมายุ่ง อย่าดึงพวกเราเข้าไปยุ่ง

ในเมื่อสังคัมมันเขาทำกันขึ้นมา เพราะสังคัมว่าเขาเผยแผ่ธรรม แล้วคนรู้จักเขามากขึ้นใช่ไหม เขาก็แก้ไขของเขาสิ ในเมื่อเขามีความสามารถเผยแผ่ธรรมจนคนจะไปรู้จักหลงตามากขึ้นนะ เอ็งเก่งขนาดนั้นเอ็งก็ต้องแก้ไขเหตุการณ์ของเอ็งได้ ถ้าเอ็งแก้ไขเหตุการณ์ของเอ็งได้ เอ็งก็คงจะไม่อ้างว่าเอ็งทำเพื่อหลงตาอีก ให้คนรู้จักหลงตามากขึ้น ทำประโยชน์

กับศาสนามากขึ้น ในเมื่อเอ็งทำประโยชน์กับศาสนา เอ็งเก่งมาก เอ็งก็แก้ไขเรื่องของเอ็งสิ เอ็งจะทำอย่างอื่นถึงหลวงตาของเราทำไม

อย่าดึงฟ้าต่ำ อย่าดึงครูบาอาจารย์เราเข้าไปยุ่ง เอ็งสร้างเหตุสร้างปัญหากันขึ้นมา เอ็งก็ต้องแก้ไขปัญหาของเอ็ง อย่ามาเข้าใจผิดว่าพวกเราเข้าไปทำลาย ไม่มีหรอก พ่อแม่คนไหน บ้างไม่อยากให้ตระกูลเรามั่นคง สังคมไหนบ้างไม่อยากให้สังคมนั้นมั่นคง สังคมไหนก็ต้องการความมั่นคงทั้งนั้น แล้วต้องการความมั่นคง ที่มันมั่นคงตามความเป็นจริง ไม่ใช่มั่นคงแบบจีโลก จีโครธ จีหลง มั่นคงอย่างนั้นมั่นคงแก้ไขหัวหน้าที่พากกระทำ แต่มันไม่มั่นคงจริงนะสิ

ฉะนั้นให้หยุด ให้แก้ไขกันเองในสังคมของเขา อย่าดึงครูบาอาจารย์ อย่าดึงพวกเรา เข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าธรรมของพระพุทธเจ้าทุกคนมันรู้ ได้ สิ่งที่เราได้ที่เราทำอยู่นี้ ยืนอยู่บนความเป็นจริง เขาต้องการความจริง เขาคูยกันเรื่องความเป็นจริงเหมือนผู้ใหญ่เขาคูยกัน เด็กอย่าเข้ามาคูดุ เด็กมันเล่นประสาเด็ก เด็กเล่นประสาเด็กก็ให้เขาเล่นกันไป แต่ธรรมของพระพุทธเจ้าคือความเป็นจริง

แล้วครูบาอาจารย์ของเราเห็นไหม กองทัพธรรมของหลวงปู่มั่น ตั้งแต่ครูบาอาจารย์ มันเป็นความจริงทั้งหมด เขาคูยกันเรื่องจริงๆ ปฏิบัติจริงๆ แล้วบรรลุผลจริงๆ ไม่ใช่ปฏิบัติเล่นๆ อย่างนั้น แล้วเวลาบรรลุก็บรรลุจนรอกเวจี แล้วบรรลุเวจี แล้วสะดูดขากันเอง ชัดแย้งกันเอง แล้วเวลามีปัญหากันเอง ทำไมเอาสังคม เอาคนอื่นเข้าไปเกี่ยวข้อง ก็ตัวเองทำกันเอง มีใครเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย หลวงตาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยหรือเปล่า พวกเราไม่มีใครเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ตัวเองทำกันเองก็แก้ไขกันเอง อย่าเอาพวกเราเข้าไปเกี่ยวข้อง เอวัง